Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

13 юли 2017 година*

„Преюдициално запитване — Съдебна компетентност по граждански и търговски дела — Регламент (ЕО) № 44/2001 — Интелектуална собственост — Промишлен дизайн на Общността — Регламент (ЕО) № 6/2002 — Членове 81 и 82 — Иск за констатиране на липса на нарушение — Компетентност на съдилищата, произнасящи се по промишлените дизайни на Общността, на държавата членка по местоживеене на ответника“

По дело C-433/16

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Corte suprema di cassazione (Касационен съд, Италия) с акт от 5 април 2016 г., постъпил в Съда на 3 август 2016 г., в рамките на производство по дело

**Bayerische Motoren Werke AG**

срещу

**Acacia Srl**

СЪДЪТ (втори състав),

състоящ се от: M. Ilešič (докладчик), председател на състава, A. Prechal, A. Rosas, C. Toader и E. Jarašiūnas, съдии,

генерален адвокат: Y. Bot,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

– за Bayerische Motoren Werke AG, от адв. L. Trevisan и адв. G. Cuonzo, avvocati,

– за Acacia Srl, от адв. F. Munari, адв. A. Macchi и адв. M. Esposito, avvocati,

– за италианското правителство, от G. Palmieri, в качеството на представител, подпомагана от S. Fiorentino и M. Santoro, avvocati dello Stato,

– за Европейската комисия, от C. Cattabriga, както и от M. Wilderspin, в качеството на представители,

* Език на производството: италиански.

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

## Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 12, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74), както и на Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета от 12 декември 2001 година относно промишления дизайн на Общността (ОВ L 3, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 70).

2 Запитването е представено в рамките на спор между Bayerische Motoren Werke AG (наричано по-нататък „BMW“), установено в Мюнхен (Германия), и Acacia Srl, установено в Eboli (Италия), по повод на определянето на юрисдикцията, компетентна да разгледа иск, предявен от Acacia срещу BMW.

### Правна уредба

#### *Регламент № 44/2001*

3 Регламент № 44/2001 е заменил в отношенията между държавите членки Конвенцията от 27 септември 1968 г. относно компетентността и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 299, 1972 г., стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 10, стр. 3, наричана по-нататък „Брюкселската конвенция“). Самият той е заменен от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 351, 2012 г., стр. 1). Съгласно член 66, параграф 1 от този последен регламент същият „се прилага само по отношение на съдебни производства, образувани по отношение на автентични актове, формално съставени или вписани и по отношение на съдебни спогодби, одобрени или сключени на или след 10 януари 2015 г.“

4 Глава II от Регламент № 44/2001 е носела заглавието „Компетентност“ и е съдържала десет раздела.

5 Раздел 1 от тази глава е бил озаглавен „Общи разпоредби“ и е съдържал по-конкретно член 2 от посочения регламент. По същество този член е възпроизвеждал текста на член 2 от Брюкселската конвенция и е гласял в своя параграф 1:

„При условията на настоящия регламент, искове срещу лицата, които имат местоживеене в държава членка, независимо от тяхното гражданство, се предявяват пред съдилищата на тази държава членка“.

6 Раздел 2 от тази глава на Регламент № 44/2001, озаглавен „Специална компетентност“, е съдържал по-конкретно член 5 от него. По същество този член е възпроизвеждал текста на член 5 от Брюкселската конвенция и е предвиждал:

„Срещу лице, които има местоживеене в държава членка, може да бъде предявен иск в друга държава членка:

[…]

3) по дела относно гражданска отговорност, delict или quasi delict — в съдилищата на мястото, където е настъпило или може да настъпи вредоносното събитие;

[…]“.

7 Раздел 6 от същата глава на Регламент № 44/2001 е носел заглавието „Изключителна компетентност“ и се е състоял от член 22 от този регламент. По същество този член е възпроизвеждал текста на член 16 от Брюкселската конвенция и е имал следното съдържание:

„Следните съдилища ще притежават изключителна компетентност независимо от местоживеенето:

[…]

4) по дела във връзка с регистрацията или действителността на патенти, марки, дизайни или други подобни права, за които се изисква да бъдат депозирани или регистрирани, съдилищата на държавата членка, в която е подадена заявка за депозиране или регистрация, или депозирането или регистрацията са извършени или се смятат за извършени съгласно инструмент на Общността или по силата на международна конвенция.

[…]“.

8 Раздел 7 от глава II на Регламент № 44/2001, озаглавен „Пророгация на компетентност“, е включвал членове 23 и 24 от този регламент.

9 Член 23, параграф 1 от този регламент е съответствал по същество на член 17 от Брюкселската конвенция и е предвиждал:

„Ако страните, една или повече от които имат местоживеене в държава членка, са се договорили, че съд или съдилищата на държава членка са компетентни за разрешаване на всякакви спорове, които са възникнали или които могат да възникнат във връзка с определено правоотношение, този съд или тези съдилища имат компетентност. […]

[…]“.

10 Член 24 от същия регламент е възпроизвеждал по същество текста на член 18 от Брюкселската конвенция и е имал следното съдържание:

„Извън компетентността, която произтича от други разпоредби на настоящия регламент, компетентен е този съд на държава членка, пред който се яви ответникът. Това правило не се прилага, когато ответникът се явява, за да оспори подсъдността на съда, или когато друг съд има изключителна компетентност по силата на член 22“.

11 Раздел 9 на глава II от Регламент № 44/2001 е бил озаглавен „Висящ процес (Lis pendens) — свързани искове“ и е включвал по-конкретно член 27 от този регламент. Този член е предвиждал:

„1. Когато дела с един и същ предмет и между същите страни, са заведени в съдилищата на различни държави членки, всеки съд, различен от първия сезиран съд, спира разглеждането на делото служебно, докато бъде установена компетентността на първия сезиран съд.

2. Когато бъде установ[ена] компетентността на първия сезиран съд, всеки друг съд, различен от първия сезиран съд, се отказва от компетентност в полза на този съд“.

12 Този раздел 9 е съдържал и член 28 от същия регламент, който е имал следното съдържание:

„1. Когато свързани искове са висящи пред съдилища от различни държави членки, всеки съд, различен от първия сезиран съд, може да спре разглеждането на делото.

2. Когато тези искове са висящи на първа инстанция, всеки съд, различен от първия сезиран съд, може също така, по молба на една от страните да се откаже от компетентност, ако първият сезиран съд е компетентен по отношение на въпросните искове и правото му допуска тяхното обединяване.

3. За целите на настоящия член исковете се смятат за свързани, когато те се намират в такава тясна връзка помежду си, че е целесъобразно да бъдат разгледани и решени заедно, за да се избегне рискът от противоречащи си съдебни решения, постановени в отделни производства“.

13 Глава VII от Регламент № 44/2001 е била озаглавена „Връзка с други документи“. Тя е съдържала по-конкретно член 67 от този регламент, който е имал следното съдържание:

„Настоящият регламент не засяга приложението на разпоредби, регламентиращи компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения в специфични области, които се съдържат в актове на Общността или в национално законодателство, хармонизирано съобразно тези актове“.

### *Регламент № 6/2002*

14 Член 19 от Регламент № 6/2002 се намира в дял II „Правото, свързано с промишлените дизайни“ от него. Този член е озаглавен „Права, предоставяни от промишления дизайн на Общността“ и гласи в параграф 1:

„Регистрираният промишлен дизайн на Общността дава на своя притежател изключителното право да използва и да забранява на всеки друг използването на промишления дизайн, без негово съгласие. Горепосоченото използване обхваща по-специално, създаването, предлагането, разпространението на пазара, вноса, износа или използването на продукт, в който е включен или към който е приложен промишленият дизайн или складирането на такъв продукт за тези цели“.

15 Дял IX от този регламент е озаглавен „Юрисдикция и производство по искове, свързани с промишлените дизайни на Общността“. Този дял съдържа по-конкретно членове 79—82 от този регламент.

16 Под заглавието „Приложение на [Брюкселската конвенция]“, член 79 от същия регламент предвижда:

„1. Ако няма други специфични разпоредби, предвидени от настоящия регламент, към съдебни производства, относно промишлените дизайни на Общността […] се прилагат разпоредбите на [Брюкселската конвенция].

[…]

3. При производства по отношение на искове и претенции, посочени в член [81]:

а) не се прилагат членове 2 и 4, член 5, параграфи 1, 3, 4 и 5, член 16, параграф 4, както и член 24 от [Брюкселската конвенция];

б) членове 17 и 18 на тази Конвенция се прилагат в рамките, предвидени от член 82, параграф 4 от настоящия регламент;

[…]“.

17 Член 80, параграф 1 от Регламент № 6/2002, озаглавен „Съдилища, които се произнасят по промишлените дизайни на Общността“, има следното съдържание:

„Държавите членки посочват на своя територия възможно най-ограничен брой национални първоинстанционни и второинстанционни правораздаващи органи (съдилища, които се произнасят по промишлените дизайни на Общността), натоварени с функциите, предоставени им от настоящия регламент“.

18 Съгласно член 81 от този регламент, озаглавен „Юрисдикция за нарушения и обявяване на недействителност“:

„Съдилищата, произнасящи се по промишлени дизайни на Общността, имат изключителна [компетентност]:

а) по искове за нарушения и — ако е предвидено по националното право […] — за заплаха от нарушение на промишлен дизайн на Общността;

б) по искове за констатиране на липса на нарушение на промишлени дизайни на Общността, ако националното право го допуска;

в) по искове за обявяване на недействителност на нерегистриран промишлен дизайн на Общността;

г) по насрещни искове за обявяване на недействителност на промишлен дизайн на Общността, подаден във връзка с исковете по буква а)“.

19 В член 82 от посочения регламент, озаглавен „Международна юрисдикция“, е предвидено:

„1. Ако няма други изрични разпоредби на настоящия регламент, както и разпоредби на [Брюкселската конвенция], които се прилагат по силата на член 79, производствата по отношение на дела и искове по член 81, се завеждат пред съдилищата на държавата членка, на територията на която ответникът има местожителство или, ако не е с местожителство в една от държавите членки, в която и да е държава членка, в която той има предприятие.

2. Ако ответникът няма местожителство, нито предприятие на територията на държава членка, производството се отнася до съдилищата на държавата членка, на територията на която ищецът има местожителство или ако последният няма местожителство в държава членка, то в която и да е държава членка, на територията на която последният има [предприятие]“.

3. Ако нито ответникът, нито ищецът имат такова местожителство или [предприятие], тези производства се отнасят до съдилищата на държавата членка, в която е седалището на [EUIPO].

4. Независимо от [предвиде]ното в параграфи 1, 2 и 3:

а) член 17 от [Брюкселската конвенция] се прилага, ако страните се споразумеят, че друг съд, произнасящ се по промишлените дизайни на Общността ще бъде [компетентен];

б) член 18 от [Брюкселската конвенция] се прилага, ако ответникът се яви пред друг съд, произнасящ се по промишлените дизайни на Общността.

5. Производства по отношение на делата и исковете, посочени в член 81, буква а) и буква г) могат да се отнесат до съдилища на държавата членка на територията, на която е извършено нарушението или е възникнала заплаха от нарушение“.

20 Член 110, параграф 1 от същия регламент, който се намира в дял XII „Заключителни разпоредби“ от него, е озаглавен „Преходна разпоредба“ и гласи:

„До датата на влизане в сила на измененията на настоящия регламент, по предложение на Комисията по този въпрос, не съществува закрила за дизайн на Общността по отношение на промишлен дизайн, който представлява част от съставен продукт, който по смисъла на член 19, параграф 1, се използва при поправка на съставния продукт, с цел да се възстанови първоначалният му изглед“.

**Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси**

21 Acacia произвежда и продава джанти от сплав за колела на пътнически автомобили. Както става ясно от преписката, с която разполага Съдът, тези джанти са копия на джантите от сплав, произвеждани от производителите на пътнически автомобили, и се продават с марката „WSP Italy“, като знакът „WSP“ означава „Wheels Spare Parts“ (наричани по-нататък „джанти — копия“).

22 Доколкото джантите, произведени от производителите на пътнически автомобили, са регистрирани като промишлени дизайни на Общността, Acacia счита, че неговите джанти — копия спадат към „клаузата за поправка“, предвидена в член 110, параграф 1 от Регламент № 6/2002.

23 С искова молба, за която се твърди, че е връчена на 21 януари 2013 г., Acacia подава иск срещу BMW пред Tribunale di Napoli (Съд на Неапол, Италия) с цел да бъде постановено декларативно съдебно решение, установяващо липса на нарушение на регистрираните промишлени дизайни на Общността, чийто притежател е BMW, за джантите от сплав за колела на пътническите автомобили, както и да се констатира злоупотреба с господстващо положение и нелоялна конкуренция от страна на BMW. Acacia иска също да се разпореди на BMW да преустанови всякаква дейност, която възпрепятства продажбата на джанти — копия.

24 BMW става страна по производството, като представя писмена защита пред посочената юрисдикция. В тази писмена защита дружеството прави възражения с предварителен характер, изведени от липсата или от недействителността на връчването на исковата молба, както и на

пълномощното на адвоката на Acacia. При условията на евентуалност, но също с предварителен характер, BMW също прави възражение за липсата на компетентност на италианските юрисдикции. При условията на още по-голяма евентуалност, в случай на отхвърляне на тези възражения, това дружество иска отхвърлянето на исканията на Acacia като неоснователни от фактическа и от правна гледна точка.

25 В тази писмена защита BMW излага по-конкретно следното:

„BMW […], единствено с оглед на процесуалните последици, до които води получаването на акт, имащ стойност пред съда, за да избегне риска да бъде обявено несправедливо в неизпълнение на задълженията си, внася настоящия акт единствено с целта да изтъкне, от една страна, липсата на връчване, направено от [Acacia], и от друга страна, в малко вероятния случай, в който съдът обяви иска за редовно предявен, липсата на компетентност на италианската юрисдикция в полза на германската юрисдикция за разглеждането на иска, предявен от Acacia“.

26 На съдебно заседание, проведено на 27 май 2014 г., Tribunale di Napoli (съд на Неапол) определя сроковете за представянето на допълнителни писмени защити по процесуалните въпроси.

27 На 3 октомври 2014 г. BMW подава до запитващата юрисдикция Corte suprema di cassazione (Касационен съд, Италия) искане за предварително определяне на подсъдността на спора, все още висящ пред Tribunale di Napoli (съд на Неапол). То повтаря позицията си, според която италианските юрисдикции не са компетентни да разгледат предявения от Acacia иск. От своя страна последното счита, че BMW мълчаливо е приело компетентността на италианските юрисдикции, при положение че след като е повдигнало пред Tribunale di Napoli (съд на Неапол) възражението, изведено от липсата или от недействителността на връчването на исковата молба и на пълномощното на адвоката на Acacia, същото е повдигнало възражението за липса на компетентност на италианските юрисдикции само при условията на евентуалност.

28 На 4 март 2015 г. генералният прокурор при запитващата юрисдикция представя заключение, с което ѝ предлага да обяви липсата на компетентност на италианските юрисдикции.

29 При тези обстоятелства Corte suprema di cassazione (Касационният съд) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Може ли по смисъла на член 24 от Регламент [№ 44/2001] повдигането на възражение за липса на компетентност на националния съд, който разглежда делото, направено преюдициално, но при условията на евентуалност спрямо други преюдициални процесуални възражения и при всички случаи преди въпросите по съществото на спора, да се тълкува като приемане на компетентността?

2) Трябва ли фактът, че член 82, параграф 4 от Регламент [№ 6/2002] не предвижда алтернативни съдилища за разглеждане на спорове във връзка с отрицателни установителни искове, спрямо предвидената в член 82, параграф 1 от същия регламент компетентност на съда по местоживеене на ответника, да се тълкува в смисъл, че е предоставена изключителна компетентност за разглеждане на такива спорове?

3) За отговора на [втория въпрос] необходимо ли е да се тълкуват нормите за изключителна компетентност в Регламент [№ 44/2001], в частност член 22, който предвижда хипотезите на тази компетентност, сред които са споровете относно регистрацията или недействителността на патенти, марки и дизайни, но не и споровете във връзка с отрицателните установителни искове, както и член 24, който предвижда възможност за ответника да избере друг съд, с изключение на случаите, в които компетентността на съда произтича от други разпоредби на регламента, вследствие на което е компетентен съдът, сезиран от ищеца?

4) Дали становището, застъпено от Съда в Решение от 25 октомври 2012 г. [Folien Fischer и Fofitec (C-133/11, EU:C:2012:664)] относно приложимостта на член 5, точка 3 от Регламент [№ 44/2001], има общ и абсолютен характер и е приложимо за всички дела по отрицателни установителни искове за непозволено увреждане, включително за исковете за констатиране на липса на нарушение на промишлен дизайн на Общността? Като последица от това приложимо ли е в случая правилото за компетентност, посочено в член 81 от Регламент [№ 6/2002], или предвиденото в член 5, точка 3 от Регламент [№ 44/2001], или ищецът може да избере компетентната юрисдикция?

5) Ако в спор относно промишлен дизайн на Общността бъдат направени искания за констатиране на злоупотреба с господстващо положение и на нелоялна конкуренция, които са свързани с този спор, доколкото тяхното уважаване предполага предварително уважаване на отрицателния установителен иск, може ли тези претенции да бъдат разгледани заедно с последния иск от същия съд съгласно разширително тълкуване на член 28, параграф 3 от Регламент [№ 44/2001]?

6) Представляват ли двете искания [посочени в предходния въпрос] хипотеза на деликтна отговорност? При утвърдителен отговор, могат ли същите да повлияят на приложимостта в конкретния случай на Регламент [№ 44/2001] (член 5, точка 3) или на Регламент [№ 6/2002] що се отнася до съдебната компетентност?“

**По преюдициалните въпроси**

***По първия въпрос***

30 С първия си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 24 от Регламент № 44/2001 трябва да се тълкува в смисъл, че възражение, изведено от липсата на компетентност на сезирания съд, повдигнато с първото защитно действие при условията на евентуалност спрямо други процесуални възражения, направени със същото действие, може да се счита за приемане на компетентността на сезирания съд, което води до пророгация на компетентност по силата на този член.

31 В това отношение следва да се посочи, от една страна, че член 24, първо изречение от Регламент № 44/2001 предвижда правило за компетентност, основано на явяването на ответника за всички спорове, при които компетентността на сезирания съд не следва от други разпоредби от този регламент. Тази разпоредба се прилага включително в случаите, при които съдът е бил сезиран в нарушение на разпоредбите на посочения регламент, и означава, че явяването на ответника може да се счита за мълчаливо приемане на компетентността на сезирания съд и следователно като пророгация на неговата компетентност (решения от 20 май 2010 г., ČPP Vienna Insurance Group, C-111/09, EU:C:2010:290, т. 21 и от 27 февруари 2014 г., Cartier parfums-lunettes и Axa Corporate Solutions assurances, C-1/13, EU:C:2014:109, т. 34).

32 От друга страна, второто изречение на член 24 от този регламент предвижда изключения от прогласеното в първото изречение на този член правило. По-конкретно, съгласно това второ изречение не е налице мълчалива пророгация на компетентността на сезирания съд, ако ответникът повдигне възражение за липса на компетентност, като по този начин изрази желанието си да не приеме компетентността на този съд (решения от 20 май 2010 г., ČPP Vienna Insurance Group, C-111/09, EU:C:2010:290, т. 22 и от 27 февруари 2014 г., Cartier parfums-lunettes и Axa Corporate Solutions assurances, C-1/13, EU:C:2014:109, т. 35).

33 Позовавайки се на практиката си по член 18 от Брюкселската конвенция, която разпоредба по същество е идентична на член 24 от Регламент № 44/2001, Съдът вече е приел, че оспорването на компетентността на сезирания съд е пречка за пророгацията, когато ищецът и сезираният съд имат възможност да разберат още при първото защитно действие на ответника, че то цели да възпрепятства компетентността. Това е така и в случая, когато първото защитно действие съдържа, наред оспорването на компетентността на сезирания съд, искания по същността на спора (решение от 27 февруари 2014 г., Cartier parfums-lunettes и Axa Corporate Solutions assurances, C-1/13, EU:C:2014:109, т. 37 и цитираната съдебна практика).

34 Следователно фактът, че ответникът оспорва недвусмислено с първото си защитно действие компетентността на сезирания съд, е пречка за пророгацията на компетентност, посочена в член 24, първо изречение от Регламент № 44/2001, без значение дали това оспорване е единственият предмет на това първо защитно действие.

35 В конкретния случай обстоятелството, че с първото си защитно действие пред Tribunale di Napoli (Съд на Неопол) BMW е оспорило не само компетентността на този съд, но и редовността на връчването на исковата молба и на пълномощното на адвоката на Acacia, изобщо не променя факта, впрочем неоспорен, че BMW изрично и напълно недвусмислено е оспорило компетентността на посочения съд с това защитно действие. Както беше напомнено в точки 32 и 33 от настоящото решение, член 24, второ изречение от Регламент № 44/2001 има за цел да попречи на пророгацията на компетентност, когато ответникът изрази още с първото си защитно действие нежеланието си да приеме компетентността на сезирания съд. Следователно тази разпоредба не би могла да се тълкува в смисъл, че в положение като това в главното производство, в което възражение, изведено от липсата на компетентност на сезирания съд, е било ясно повдигнато in limine litis, това изрично оспорване на компетентността би трябвало да се счита, както поддържа Acacia, за мълчаливо приемане на тази компетентност, с мотива че посоченото възражение е било повдигнато само при условията на евентуалност спрямо другите процесуални възражения, направени in limine litis.

36 С оглед на гореизложеното на първия въпрос следва да се отговори, че член 24 от Регламент № 44/2001 трябва да се тълкува в смисъл, че възражение, изведено от липсата на компетентност на сезирания съд, повдигнато с първото защитно действие при условията на евентуалност спрямо други процесуални възражения, повдигнати със същото действие, не би могло да се счита за приемане на компетентността на сезирания съд и следователно не води до пророгация на компетентност по силата на този член.

***По втория и третия въпрос***

37 С втория и третия си въпрос, които следва да се разгледат заедно, запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 82 от Регламент № 6/2002 трябва да се тълкува в смисъл, че когато ответникът има местоживеене в държава — членка на Европейския съюз, исковете за констатиране на липса на нарушение по член 81, буква б) от този регламент могат да се предявят единствено пред съдилищата, произнасящи се по промишлените дизайни на Общността на тази държава членка.

38 В това отношение следва да се отбележи, че независимо от принципа на прилагане на Регламент № 44/2001 към съдебните искове относно промишлените дизайни на Общността, прилагането на някои разпоредби на този регламент към производствата, образувани по исковете, посочени в член 81 от Регламент № 6/2002, е изключено по силата на член 79, параграф 3 от последния регламент.

39 Предвид това изключване компетентността на произнасящите се по промишлените дизайни съдилища, предвидени в член 80, параграф 1 от Регламент № 6/2002, да разглеждат исковете и жалбите, посочени в член 81 от него, произтича от правилата, предвидени пряко в този регламент, които имат характер на lex specialis по отношение на уредените в Регламент № 44/2001 правила (вж. по аналогия решения от 5 юни 2014 г., Coty Germany, C-360/12, EU:C:2014:1318, т. 27 и от 18 май 2017 г., Hummel Holding, C-617/15, EU:C:2017:390, т. 26).

40 По-нататък, от самия текст на член 82 от Регламент № 6/2002 следва, че когато ответникът има местоживеене в държава — членка на Европейския съюз, исковете за констатиране на липса на нарушение, посочени в член 81, буква б) от този регламент, трябва да се предявят пред съдилищата на тази държава членка, произнасящи се по промишлените дизайни на Общността, освен ако няма пророгация на компетентност по смисъла на член 23 или на член 24 от Регламент № 44/2001, тъй като тези последни разпоредби са заменили членове 17 и 18 от Брюкселската конвенция.

41 Накрая, освен в случаите на висящ процес и на свързани искове, нито едно правило за компетентност, съдържащо се в разпоредба на Регламент № 6/2002, различна от член 82 от него, или в разпоредба на Регламент № 44/2001, различна от членове 23 или 24 от последния, не се прилага към исковете за констатиране на липса на нарушение по член 81, буква б), от Регламент № 6/2002. Що се отнася по-специално до член 22, точка 4 от Регламент № 44/2001, за чиято релевантност запитващата юрисдикция изпитва съмнения, следва да се посочи, че прилагането на тази разпоредба, която е заменила член 16, точка 4 от Брюкселската конвенция, към производствата, образувани по исковете и жалбите, посочени в член 81 от Регламент № 6/2002, е изключено по силата на член 79, параграф 3, буква а) от този регламент.

42 Ето защо на втория и третия въпрос следва да се отговори, че член 82 от Регламент № 6/2002 трябва да се тълкува в смисъл, че когато ответникът има местоживеене в държава — членка на Европейския съюз, исковете за констатиране на липса на нарушение, посочени в член 81, буква б) от този регламент, трябва се предявят пред съдилищата на тази държава членка, произнасящи се по промишлените дизайни, освен ако няма пророгация на компетентността по смисъла на член 23 или член 24 от Регламент № 44/2001 и без да се засягат случаите на висящ процес и на свързани искове, посочени в тези регламенти.

***По четвъртия въпрос***

43 С четвъртия си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да установи дали прогласеното в член 5, точка 3 от Регламент № 44/2001 правило за компетентност може да се приложи към исковете за констатиране на липса на нарушение, посочени в член 81, буква б) от Регламент № 6/2002.

44 В това отношение е достатъчно да се отбележи, че член 5, точка 3, от Регламент № 44/2001 е заменил член 5, точка 3 от Брюкселската конвенция и че прилагането на тази разпоредба към производствата, образувани по исковете и жалбите, посочени в член 81 от Регламент № 6/2002, е изключено от член 79, параграф 3, буква а) от този регламент.

45 Решение от 25 октомври 2012 г., Folien Fischer и Fofitec (C-133/11, EU:C:2012:664), на което се позовава запитващата юрисдикция, е било постановено по дело, което не се отнася до промишлените дизайни на Общността. При това положение тази съдебна практика по никакъв начин не противоречи на правилото за изключване, съдържащо се в посочения член 79, параграф 3, буква а).

46 Вследствие на това на четвъртия въпрос следва да се отговори, че прогласеното в член 5, точка 3 от Регламент № 44/2001 правило за компетентност не се прилага към исковете за констатиране на липса на нарушение по член 81, буква б) от Регламент № 6/2002.

***По пети и шести въпрос***

47 С петия и шестия си въпрос, които следва да се разгледат заедно, запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали исковете за констатиране на злоупотреба с господстващо положение и на нелоялна конкуренция, които са свързани с иск за констатиране на липса на нарушение на промишлени дизайни на Общността, доколкото уважаването на тези искове предполага да се уважи този иск за констатиране на липса на нарушение, спадат към правилото за компетентност, прогласено в член 5, точка 3 от Регламент № 44/2001, или към режима на компетентност, въведен с Регламент № 6/2002. Ако се предположи, че прогласеното в член 5, точка 3 от Регламент № 44/2001 правило за компетентност е приложимо с оглед на подобни искове за констатиране на злоупотреба с господстващо положение и на нелоялна конкуренция, посочената юрисдикция си задава освен това въпроса за възможността да се възприеме „разширено“ тълкуване на правилата относно свързаните искове, прогласени в член 28 от Регламент № 44/2001, съгласно което би било желателно ищецът да сезира съда, който евентуално има международна компетентност да разгледа посочените искове въз основа на посочения член 5, точка 3, не само с тези искания, но и с иска за констатиране на липса на нарушение на промишлен дизайн на Общността.

48 Що се отнася до възможността за прилагане на прогласеното в член 5, точка 3 от Регламент № 44/2001 правило за компетентност в дело като разглежданото в главното производство, от преюдициалните въпроси, както и от направените обяснения в акта за преюдициално запитване следва, че това дело се характеризира с обстоятелството, че единствено предварително решение относно основателността на иска за констатиране на липса на нарушение, посочен в член 81, буква б) от Регламент № 6/2002, ще позволи да се определи дали исковете за констатиране на злоупотреба с господстващо положение и на нелоялна конкуренция евентуално могат да бъдат уважени.

49 В това отношение следва да се приеме, че когато искания за констатиране на злоупотреба с господстващо положение и на нелоялна конкуренция са подадени във връзка с иск за констатиране на липса на нарушение на промишлен дизайн на Общността и с тях основно се упреква притежателят на този промишлен дизайн, че се противопоставя на производството, от страна на ищеца по иска за констатиране на липса на нарушение, на копия на посочения промишлен дизайн, определянето на компетентната юрисдикция трябва за целия съдебен спор да се основава на режима на компетентност, въведен с Регламент № 6/2002, както е тълкуван в отговор на преюдициални въпроси 1—4.

50 Всъщност в подобно положение тези искания се основават по същество на доводите, изтъкнати в рамките на иска за констатиране на липса на нарушение, според които производството на копия не представлява нарушение на правата на интелектуална собственост, поради което притежателят на промишления дизайн на Общността трябва да приеме конкуренцията, произтичаща от тези копия. При тези условия определянето на компетентния съд въз основа на прогласеното в член 5, точка 3 от Регламент № 44/2001 правило би накърнило полезното действие на член 79, параграф 3, буква а) от Регламент № 6/2002, който цели именно да отстрани от приложение това правило по-конкретно при споровете между производителите на копия и притежателите на промишлени дизайни на Общността и които се отнасят до въпроса дали въпросният притежател на промишлен дизайн на Общността е оправомощен да забрани производството на разглежданите копия.

51 С оглед на изложеното не следва настоящите въпроси да се разглеждат в частта им, отнасяща се до тълкуването на член 28 от Регламент № 44/2001.

52 Поради това на петия и шестия въпрос следва да се отговори, че прогласеното в член 5, точка 3 от Регламент № 44/2001 правило за компетентност не се прилага към исканията за констатиране на злоупотреба с господстващо положение и на нелоялна конкуренция, които са свързани с иск за констатиране на липса на нарушение на промишлен дизайн на Общността, доколкото уважаването на тези искания предполага да се уважи този иск за констатиране на липса на нарушение.

**По съдебните разноски**

53 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

1) **Член 24 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела трябва да се тълкува в смисъл, че възражение, изведено от липсата на компетентност на сезирания съд, повдигнато с първото защитно действие при условията на евентуалност спрямо други процесуални възражения, повдигнати със същото действие, не би могло да се счита за приемане на компетентността на сезирания съд и следователно не води до пророгация на компетентност по силата на този член.**

2) **Член 82 от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета от 12 декември 2001 година относно промишления дизайн на Общността трябва да се тълкува в смисъл, че когато ответникът има местоживеене в държава — членка на Европейския съюз, исковете за констатиране на липса на нарушение, посочени в член 81, буква б) от този регламент, трябва се предявят пред съдилищата на тази държава членка, произнасящи се по промишлените дизайни, освен ако няма пророгация на компетентността по смисъла на член 23 или член 24 от Регламент № 44/2001 и без да се засягат случаите на висящ процес и на свързани искове, посочени в тези регламенти.**

3) **Прогласеното в член 5, точка 3 от Регламент № 44/2001 правило за компетентност не се прилага към исковете за констатиране на липса на нарушение по член 81, буква б) от Регламент № 6/2002.**

4) **Прогласеното в член 5, точка 3 от Регламент № 44/2001 правило за компетентност не се прилага към исканията за констатиране на злоупотреба с господстващо положение и на нелоялна конкуренция, които са свързани с иск за констатиране на липса на нарушение на промишлен дизайн на Общността, доколкото уважаването на тези искания предполага да се уважи този иск за констатиране на липса на нарушение.**

Подписи